

Zwerversliefde deel 18

Simon Lemm keek om zich heen toen hij de Knallenburgerlaan inliep. Deze straat had hem altijd zeer geïntrigeerd. Statige maar vooral oude huizen, hun tijd moe, leunden tegen elkaar aan alsof ze steun bij elkaar zochten. Vooral nu het schemerde kon je overal geheime plekken vermoeden waar, ik weet niet wat aan de hand zou kunnen zijn. “Echt een soort huizen om eens een tijdje te logeren,” dacht Simon. Misschien zou hij eens moeten informeren wie er allemaal in deze buurt woonden. Op dit moment was hij nog steeds goed voorzien met een logeeraadres vlakbij de stad, maar onhandig was het af en toe wel. Zeker wat betreft het vervoer. Nee, hij moest nodig eens informeren naar een adres in deze buurt.

“Lekker dicht bij het bridgen, ook!” En dat was helemaal waar, want denksportcafé ‘de Gedoken Twee’ lag in een zijstraat van deze Knallenburgerlaan.

En naar dit bridgecentrum was Simon dan ook rechtstreeks op weg want hij had beloofd om te gaan kijken naar de verrichtingen van Lisa Kazamarov en Emma van Brabant bij het damesparen. Hij was wat aan de late kant omdat hij hier en daar wel heel erg aangetrokken was geweest door de omgeving en de competitie was zonder twijfel al begonnen.

Simon stapte wat steviger door en al snel kwamen de wat ingezakte contouren van het denksportcafé in zicht. Toen hij echter via de voordeur naar binnen wilde gaan kon hij maar ternauwernood voorkomen dat hij van de sokken werd gelopen door een stevig uit de kluiten gewassen dame die hem met een rood hoofd zonder pardon opzij duwde. De vrouw beende met grote passen weg.

In de deuropening verscheen een iele vrouw die Simon herkende als Beppie Maat uit zijn eigen club. “Truus, kom nou Truus. We moeten nog een spel.”

“Dat kan me niet schelen!” riep Truus vanuit de verte. “Ik moet eerst uitwaaien! Stelletje idioten!!”

“Probleempje Beppie?”, vroeg Simon.

“Oh...hoi Simon, “ zei Beppie. “Ja, dat kun je wel zeggen. Truus kan daar helemaal niet tegen, hé.”

Simon grinnikte; het temperament van Beppie’s partner Truus van der Ham was overal in de stad bekend en niet alleen in de bridgewaterld.

“Typisch een geval van bridgepech en dat kan ze helemaal niet hebben,” ging Beppie door.

“Wat gebeurde er dan?” vroeg Simon.

“Nou we speelden, eigenlijk spelen we nog steeds, tegen twee wat oudere dames die heel de tafel al nogal aanwezig zijn. En het derde spel zag er zó uit”.

Beppie kladderde snel een verdeling op een kladblokje:

“Noord opende de hand met 1♣, herbood die kleur en Zuid bood een keer harten en eindigde het bieden in 3SA.”

“Dat is nogal vreemd,” zei Simon. “Met al die harten samen.

“Ja dat komt nog,” zei Beppie. “In ieder geval moet West uit tegen 3 SA en Truusje zit een tijd te dubben met welke vijfkaart ze zal starten en het wordt uiteindelijk ♦4. Op het moment dat de dummy op tafel komt begint mevrouw Zuid een beetje te jammeren en zegt dat ze zich vergist heeft. Ze had klaarblijkelijk wat ruiten bij de harten zitten en zag natuurlijk dat 4♥ een veel makkelijker contract was.”

“Makkelijker wel, maar niet succesvoller in de paren”, merkte Simon op.

“Ja maar dat kon Truus niet weten natuurlijk. Die zei dat er geen sprake van was dat er een ander contract gespeeld kon worden en dat contract, contract was en meer van die mooie termen. Onze tegenstandster legde, onder het weeklagen over onsportieve tegenstanders, een kleine ruiten op tafel, zag haar sec ♦H de slag maken en speelde in uitzonderlijk laag tempo haar 13 vaste slagen af.” “Ja, ik heb wat met Sans Atout spelen”, zei ze nog en dat was precies het moment dat Truus ontplofte.”

	♠54	
	♥VB3	
	♦92	
	♣AVB854	
♠ABT63		♠V92
♥7		♥986
♦AT854		♦VB763
♣72		♣96
	♠H87	
	♥AHT542	
	♦H	
	♣HT3	

Het populaire eindresultaat zou zonder twijfel 4♥+2 zijn dacht Simon en dan is 3SA +4 inderdaad een beetje zuur, zeker als je met de start van ♦A de eerste tien slagen kunt oprapen. En nog meer je tegenstander je nog heeft aangeboden om het contract te veranderen. Het zou Truus en haar partner ongetwijfeld nog wel wat meer strafpunten gaan kosten want Simon zag achter in de zaal twee dametjes geagiteerd praten met de arbiter. Dit omdat de zoemer van de klok al was gegaan en Beppie en Truus nog een spel moesten spelen. Dat herinnerde hem eraan dat hij hier was om te gaan kijken bij Emma en Lisa en dit een uitstekend moment was om aan te schuiven. Hij klopte Beppie op haar schouder en verdween de zaal in.

Het duurde niet lang of hij zag in de verte al de vurige haardos van Emma en zoals zo vaak voelde hij zich week van binnen worden en geheel tegen zijn natuur in een tikje onzeker. Hij organiseerde zijn leven al vele jaren op zijn eigen manier en hij was meer dan tevreden met zijn bestaan als luxe zwerver. Het gaf hem een gevoel van avontuur en het idee dat elke dag onverwachte dingen kon brengen. Maar de laatste tijd was dit gevoel flink overhoop gehaald door deze vrouw en hij wist helemaal nog niet wat hij daarmee aan moest. “Misschien hoort het wel bij het avontuur”, dacht hij en spoedde zich in de richting van Emma en haar partner die op weg waren naar hun volgende tafel.

“Hé Simon,” riep Lisa toen ze hem in het oog kreeg. “Kom je naar Emma kijken?”

“En naar jou, dondersteen!” zei Simon.

“Nou, Emma zal wel blij zijn je te zien, want ze wordt af en toe helemaal wanhopig van me”, zei Lisa met een grijns.

Emma liep naar Simon toe en gaf hem een kus. “Het gaat hartstikke goed,” zei ze “Maar Lisa heeft geen enkele hoogtevrees. Ze biedt tegen de klippen op.”

Hij keek naar Lisa die naar hem knipoogde en zei: “Emma kan het wel aan. Ze is gelukkig heel avontuurlijk aangelegd. Daarom passen jullie zo goed bij elkaar.”

Simon voelde een blos omhoogkruipen, maar Emma moest lachen en pakte zijn arm.

“Alle mensen waar ik tegenwoordig mee omgaan zijn anders dan ik gewend ben. Waar zijn jullie toch al die tijd geweest?”

“En jij...” dacht Simon toen ze even later aan de volgende tafel hadden plaatsgenomen. Ze speelden die tafel tegen Cornelia Schipper en Tonnie Sint, twee oud leraressen die altijd op dezelfde school hadden lesgegeven en als vanzelfsprekend ook samen waren gaan bridgen.

En al gauw was de bieding van het eerste spel begonnen.

Simon keek mee met de hand van Emma die Oost zat.

♠H7
♥752
♦HB82
♣AH64

Niemand was kwetsbaar en Noord opende de hand met 2♣. Tonnie Sint alerteerde dit bod en legde desgevraagd uit; “Een sterke hand of een zwakke hand met harten en schoppen.”

“Hmm...” dacht Simon. “Emma heeft wel een opening maar met zo’n hand kun je beter passen. Je komt eventueel nog aan de beurt.”

Emma paste en Zuid antwoordde 2♠, voorkeur voor schoppen, tegenover een zwakke hand. Hierna bood Noord 2SA, wat een 22-23 SA beloofde en kwamen NZ via een transfer in 4♠ terecht.

	♠A84	
	♥AHV	
	♦AV	
	♣VB932	
♠VB		♠H7
♥BT96		♥752
♦T7543		♦HB82
♣75		♣AH64
	♠T96532	
	♥843	
	♦96	
	♣T8	

West startte met ♥B en de lijvige dummy kwam op tafel. Waar een van de harten honneurs werd gespeeld.

“Als West is begonnen met een doubleton klaveren en schoppen vrouw had het contract wel down gekund met een klaverenstart”, dacht Simon. “Of meteen met ruiten. Nou lijkt het erop dat West heel snel aan slag moet komen om die kleur te spelen, voor de ♦H van West anders kan die verliezende ruiten weg op de klaveren van Noord.”

Noord vervolgde met ♠A en Emma dacht even na.

“Zou ze...”, dacht Simon.

Na een paar tellen gooide Emma ♠H onder het Aas.

“Jee...”, Simon was sprakeloos.

En inderdaad was de leider nu kansloos. Lisa kwam in de tweede troefronde met ♠V aan slag en switchte vrij snel ruiten. De leider verloor nu behalve een troefslag ook twee klaveren en een ruiten.

“Dat was nooit gelukt zonder die ♠H onder te gooien”, zei Simon. “West komt nooit aan slag”.

“Tja”, zei Emma. “Eigenlijk best stom om dit in een parenwedstrijd te doen. Voor hetzelfde geld heeft Zuid ♠V. Maar ik dacht; iedereen heeft het maar over avontuur, dus ik wilde ook een keertje meedoen.”

Simon keek Lisa aan en die barstte in lachen uit.

“Kijk eens Simon, hoe goed jullie bij elkaar passen.”

